

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Георги Асенов Арнаудов,
преподавател в Нов български университет,
професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство,
за придобиване на образователната и научна степен „доктор“
по научната специалност Музикознание и музикално изкуство, 8.3.
с кандидат Полина Димчева Антонова

Дисертацията на Полина Димчева Антонова на тема „Архивът на Димитър Ненов: систематизации, интерпретации, анализи“ е развита в рамките на обем от 320 страници с приложени материали към тях – в един корпус от архивни документи от още четири глави озаглавени съответно: Глава първа: **За фонда „Димитър Ненов” – история, архивни материали, публикации**, Глава втора: **Словесни материали в архива на Ненов**, Глава трета: **Нотни архивни материали**, Глава четвърта: **Опис на документи от творческа дейност, Заключение, Цитирана литература, Приложения**, като във всяка една глава са обособени съществени подраздели, отнасящи се до историята на фонда „Димитър Ненов”, до съдбата на Неновия архив и някои други композиторски архиви, до описи на Димитър Ненов на неговото творчество, кореспонденция, описание на различни типове архивни нотни единици единици, а към трета и четвърта глава включително и 40 страници Нотни примери.

Аз познавам работата на Полина Антонова още от момента на нейното явяване на конкурса в Института за изследване на изкуствата, зачисляването на докторанта, както и в процеса на дългогодишната ѝ работа по настоящето изследване, като присъствах същевременно и на вътрешната ѝ защита. Основа на работата по темата на дисертацията, както и на самото изложение на текста, е личният изследователски опит на дисертанта, сам по себе си изключително приносен в своята безпристрастност и коректност, свързан с работа по архива на композитора и пианиста Димитър Ненов – един от

големите български композитори на XX век. Автор с една така драматична и трагична съдба, утвърдил се като една от големите фигури на българската музикална култура. Утвърждаване, осъществено при това извън конюнктурата и компромисното приспособяване както при редица негови колеги и съвременници към тоталитарната власт (една история на епохата, която впрочем все още остава неизследвана). Утвърждаването на Ненов като един от патриарсите на българската музика впрочем е единствено на основата на неговите личностни качества като композитор, пианист, архитект, педагог и обществена фигура, благодарение на неговата извисена духовност, етика и морал.

В случая разработването на дисертацията е посветена не толкова на неговото творчество, композиторски прийоми, стил и личностни творчески стратегии, а на документацията, на изворните архивни единици, които са основен документ на историографията, описваща, доказваща и изграждаща в протежение на времето представите, знанието *за* и разбирането *на* същността на една така комплексна творческа личност като Димитър Ненов. То е посветено, макар и косвено, и на, да ги наречем условно, „документи на времето“, описващи отношението към личността на композитора, изразено в едни дългогодишни действия или бездействия на родното музикознание. Действия и бездействия, белязани от емоционална и личностна обвързаност към Ненов или от открита неприязан към неговата личност, които обаче в своето неразривно единство създават днешната динамична картина на отношението към този автор.

В случая работата на дисертанта по систематизирането и организирането на информацията *за* и *на* архива на Ненов откроява изключително приносния характер на дисертацията и голямата значимост на изследвания проблем, както в историографско, така и в научно-приложно отношение.

Целите и задачите на дисертационния труд са обосновани и дефинирани отлично още в увода на текста, обектът на работата е архива на

композитора Димитър Ненов, а дейностите по изследването са „структуриране с цел каталогизация на запазените му нотни ръкописи“. Дисертантът си е поставил като основна задача „описването, систематизирането и създаването на научно обоснована жанрова структура на нотните ръкописи на композитора“.

Цялата работа на докторанта, така както може да бъде видяна в логиката на „формообразуването“ и организацията на текста, в избора на методология и методика на изследване, съответства напълно на поставените още в увода задачи на дисертационния труд. Така в началния етап на текста се разглежда историята на архива на Димитър Ненов; в следващите глави се изследват словесните материали в архива, свързани с неговото творчество, кореспонденцията – служебна и лична от и до Ненов; в третата глава е отделено внимание на нотния архив, като в случая е осъществена приносна систематизация и идентификация на нотните ръкописи от фонда, като са направени точни анотации и са поставени съществени въпроси, на които в бъдеще и при едни други изследвания следва да се даде един по-точен отговор; в последната глава е осъществено и представяне на жанровата структура и подробна анотация на тези ръкописи с включени множество бележки и забележки, които дават изключително точни пояснения за наличната информация за творбата, история на написване, допълнителни данни и др.

В целия текст са видими и ясно различими научните и практическо-приложните приноси на дисертанта, които са довели до едно прецизно систематизиране на фонда и съдържателно разкриване на нотните ръкописи, като при това те са систематизирани жанрово и подробно са анотирани. Нещо повече, благодарение на детайлната работа и на осъществен задълбочен анализ на редица документи в архива на композитора.

Текстът на Полина Антонова е основан на много точни и удачни за логиката на текста цитирания и позовавания на текстове от други автори, които са отбелязани коректно в текста на дисертацията. Това впрочем се

отнася и към частта на приложения списък с използвана литература в частта Цитирана литература (79 текста на кирилица и на латиница включително и електронни документи).

Запознат съм изцяло с представения ми от **Полина Димчева Антонова** автореферат, който изключително ясно, точно и коректно представя основните моменти от текста на дисертацията. Съгласен съм изцяло с изведените от дисертанта седем научни и научно-приложни приноси на дисертацията, като лично за себе си аз бих назовал още поне няколко. Тук впрочем аз си давам сметка за сухостта и краткостта на тези мои конспектирани бележки по един така обемен по същност и значение труд, затова ще си позволя по време на защитата да представя устно още мои оценки за този великолепен текст, както и за цялостната, така приносна работа на Полина Антонова.

На основата на гореизложеното си позволявам да оценя положително и изключително високо извършените от дисертанта дългогодишни практически дейности, проучвания, изследвания, систематизации и постигнати научни резултати. Бих желал да поздравя специално и научния ѝ ръководител проф. д.изк. Елисавета Вълчинова-Чендова за неocenимата ѝ помощ. Така с нащоящето предлагам на уважаемото Научно жури да присъди на Полина Димчева Антонова образователната и научна степен „доктор” по специалност 8.3. Музикознание и музикално изкуство.

София, 21.05.2015

доц. д-р Георги Асенов Арнаудов

Подпис: